

Odvjetnik Lovro Zovko

13 -10- 2022

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
 Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 47 PŽ-3813/2022-2

U I ME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednika vijeća, Kristine Saganić, suca izvjestitelja i Lenke Čorić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Adriatic Croatia International Club, za djelatnost marina d.d., Rijeka, Rudolfa Strohala 2 (ranije: ADRIATIC CROATIA INTERNATIONAL CLUB d.d. Opatija), OIB 17195049659, kojeg zastupa punomoćnik Lovro Zovko, odvjetnik u Zagrebu, Ognjeslava Utješinovića 1, protiv tuženika SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o., u stečaju Split, 114. brigade hrvatske vojske 12, OIB 98656583257, kojeg zastupa punomoćnik Marijo Vuković, odvjetnik u Splitu, Put Brodarice 6/III, radi isplate iznosa od 319.460,71 kn / 42.399,72 EUR, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-747/13 od 15. siječnja 2015., na sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-747/13 od 15. siječnja 2015. u točki I. izreke i u točki II. izreke kojom je tuženiku naloženo da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 55.670,00 kn (pedesetpettisućasestosedamdeset kuna) / 7.388,68 EUR (sedamtisućatristoosamdesetosam eura i šezdesetosam centi) s kamatama.

II. Uvažava se tužiteljeva žalba i preinačuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-747/13 od 15. siječnja 2015. u dijelu točke II. njene izreke za trošak ovršnog postupka s kamatama i sudi:

Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita poslovni broj Ovr-40/13 od 24. siječnja 2013. i u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 10.755,76 kn (desettisućasedamstopedesetpet kuna i sedamdesetšest lipa) / 1.427,53 EUR (tisućčetristodvadesetsedam eura i pedesettri centa) sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24. siječnja 2013. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita poslovni broj Ovr-40/13 od 24. siječnja 2013. u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 319.460,71 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na više pojedinačnih iznosa od dospijeća do isplate (točka I. izreke). Tuženiku je naloženo platiti tužitelju trošak postupka u iznosu od 66.425,76 kn sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate (točka II. izreke).

2. Tako je prvostupanjski sud odlučio o tužbenom zahtjevu koji se odnosi na plaćanje naknade za vez plovila „Rea“ i „Le Mirage“, te na troškove električne energije i naknade za uređenje voda i zaštite okoliša. Prvostupanjski sud je utvrdio da su stranke bile u ugovornom odnosu osnovom kojeg je tužitelj tuženiku ispostavio utužene račune, te da tuženikovi prigovori promašene pasivne legitimacije i zastare nisu osnovani (čl. 726., 727., 228. i 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO).

3. Protiv navedene presude žalbu su izjavile obje stranke.

4. Tužitelj se žalbom protivi odluci o troškovima postupka u dijelu kojim mu nisu dosuđene zatezne kamate na trošak ovršnog postupka u iznosu od 10.755,76 kn za razdoblje od 24. siječnja 2013. (kao dana donošenja rješenja o ovrsi u kojem su ti troškovi sadržani) do 15. siječnja 2015. (kao dana presuđenja otkad je prvostupanjski sud tužitelju sudio kamate). Predlaže da ovaj sud u tom dijelu pobijanu presudu preinači.

5. Odgovarajući na tužiteljevu žalbu, tuženik je osporio njenu osnovanost.

6. Tuženik je podnio žalbu isticanjem svih žalbenih razloga, osporavajući zaključke prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Tuženik tvrdi da on nije potpisao ugovore o korištenju veza, a ugovor o ostavi nije istovjetan pojmu čuvanja broda pa nema mjesta primjeni zakonskih odredaba koje uređuju taj ugovor. Daljnjim žalbenim navodima tuženik se protivio rezultatima vještačenja navodeći da su izvedena na temelju nedostatne dokumentacije i bez pravila struke. Tako ističe da je tužitelj ispostavio račune za boravak plovila „Rea“ u marini do 13. travnja 2011. iako je to plovilo brisano iz registra 26. listopada 2010., a iz carinske deklaracije proizlazi da je 15. studenoga 2010. ono boravilo na carinskom gatu u luci Poreč. Protivi se i kvaliteti tužiteljevih usluga, jer je na plovilu „La Mirage“ došlo do oštećenja što mogu potvrditi svjedoci. Uz navedeno, s obzirom na to da su vještaci obračunali tuženikovu obvezu s razlikom od 62.762,28 kn, prvostupanjski je sud trebao izvesti nadvještačenje, a ne prihvatiti nalaz jednog vještaka.

7. Tužitelj nije odgovorio na tuženikovu žalbu.

8. Tužiteljeva žalba je osnovana, a tuženikova žalba nije osnovana.

9. Pobijana presuda je ispitana na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

10. Predmet tužbenog zahtjeva odnosi se na plaćanje tužiteljevih računa u ukupnom iznosu od 319.460,71 kn ispostavljenih tuženiku, s osnove korištenja veza tuženikovih plovila u marini u Splitu. Tuženik je osporio utuženu tražbinu isticanjem prigovora promašene pasivne legitimacije (tvrdnjom da on nije vlasnik brodova na koje se odnose utuženi računi) i prigovorom zastare, što ponavlja i u žalbi.

11. Tuženik tijekom postupka nije osporio odlučnu tužiteljevu tvrdnju da su navedena plovila u utuženom razdoblju koristila vez u marini Split. Tuženik nije osporio niti daljnju odlučnu tužiteljevu tvrdnju da je tužitelj pružio fakturiranu uslugu tim brodovima. Pokraj pravilnog zaključka prvostupanjskog suda o izostanku tuženikovog osporavanja tih odlučnih tvrdnji, okolnost što pisani ugovori o korištenju veza nisu potpisani je bez značaja za odluku o tužbenom zahtjevu. Riječ je o ugovorima za koje zakonom nije propisana obvezatna forma kao uvjet za njihovu valjanost, a s obzirom na sadržaj tuženikovih prigovora, nema spora oko činjenice da je tužitelj pružio fakturiranu uslugu tuženikovim plovilima u spornom razdoblju te da je ugovorni odnos time konzumiran.

12. Uvažavajući sadržaj tuženikovog osporavanja, prvostupanjski sud je trebao ispitati tko je vlasnik tih brodova, je li tuženik pasivno legitimiran za ispunjenje sporne obveze, te je li nastupila zastara utužene tražbine. Suprotno tuženikovim žalbenim navodima, zaključak je ovoga suda da je prvostupanjski sud pravilnom ocjenom izvedenih dokaza zaključio o postojanju utužene tuženikove obveze. Pritom, u odnosu na tuženikove tvrdnje koje je po prvi puta iznio tek u žalbi, kao i u odnosu na dokaze koje je prvi puta dostavio uz žalbu, valja istaknuti da je odredbom čl. 352. ZPP-a propisano da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti. Dakle, izričitim pravilom procesnog prava, stranka je prekludirana s pravom iznošenja novih činjenica i predlaganja novih dokaza, tek u svojoj žalbi. Iznošenje novih činjenica i predlaganje novih dokaza u žalbi, oduzimalo bi žalbi svojstvo pravnog lijeka protiv nepravilnog i nezakonito obavljenog suđenja. Pred drugostupanjski sud bi se time iznosili dokazi o kojima prvostupanjski sud nije niti mogao voditi računa niti ih ocjenjivati, jer ih u vrijeme suđenja nije bilo. Iz tih razloga ovaj sud nije ocjenjivao zakašnjele tuženikove tvrdnje i isprave priložene tek uz žalbu.

13. Iz dokumentacije u spisu proizlazi da je tužitelj tuženiku fakturirao uslugu korištenja veza u moru u ACI marini u Splitu (godišnji i mjesečni) za plovila „Rea“ i „Le Mirage“, uz neplaćenu potrošnju električne energije i naknadu za uređenje voda i zaštitu okoliša. U odnosu na plovilo „Rea“, riječ je o godišnjem vezu plovila u razdoblju od 14. travnja 2010. do 13. travnja 2011. U odnosu na plovilo „Le Mirage“, riječ je o godišnjem vezu o razdoblju od 19. siječnja 2010. do 18. siječnja 2011., te

mjesečnom vezu od 19. siječnja 2011. do 18. ožujka 2011. Iz isprava koje je u spis dostavio tužitelj proizlazi da su stranke bile u dugogodišnjem poslovnom odnosu u kojem je tuženik djelomično ispunjavao obvezu s osnove ugovora o korištenju veza u ACI marini Split za ista plovila kroz prethodno razdoblje, i to po pisanim Ugovorima koje su stranke sklopile (i potpisale) 19. siječnja 2009. i 14. travnja 2009.

14. U odnosu na prigovor promašene pasivne legitimacije, prvostupanjski je sud ocijenio neodlučnim činjenicu je li tuženik vlasnik predmetnih plovila, pozivajući se pravilno na odgovarajuće odredbe Zakona o obveznim odnosima kojima je uređen ugovor o ostavi (čl. 726.), s obzirom na to da predmetni pravni posao nije uređen posebnim odredbama pomorskog prava. U Pomorskom zakoniku („Narodne novine“ broj: 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13, 26/15 i 17/19; dalje: PZ) sadržane su odredbe ugovora o nautičkom vezu (čl. 673.j-673.v), ali one su uvedene u Pomorski zakonik tek njegovim izmjenama i dopunama iz 2019. godine i primjenjuju se od 28. veljače 2019., što znači da se u ovom slučaju te odredbe ne primjenjuju. Zato je prvostupanjski sud pravilnom primjenom materijalnog prava utvrdio da takav ugovor može valjano sklopiti u svoje ime i osoba koja nije vlasnik stvari. Time je prvostupanjski sud otklonio relevantnost tuženikove tvrdnje o vlasništvu nad tim plovilima. Tomu valja dodati da tuženik nije osporio tužiteljeve tvrdnje o pružanju fakturiranih usluga predmetnim brodovima u spornom razdoblju, a iz pisanog očitovanja Lučke kapetanije Split od 4. travnja 2014. proizlazi da je jahta „Le Mirage“ u vlasništvu tuženika od 1. travnja 2008. (str. 142 spisa). U odnosu na jahtu „Rea“, ona je u vlasništvu tuženika od 23. srpnja 2003., s time što je brisana na temelju rješenja Lučke kapetanije Split od 25. listopada 2010. (str. 143. spisa). Prvostupanjski sud se vezano uz okolnost brisanja te jahte iz Upisnika jahti nije očitovao niti je tuženik u tom pogledu tijekom postupka iznosio kakve tvrdnje, a sama okolnost što je plovilo brisano iz upisnika ne znači da ono nije bilo privezano na području marine u Splitu, što tuženik tijekom postupka nije doveo u pitanje.

15. U pogledu vještačenja, prvostupanjski je sud odlučio izvesti dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem i angažirao dva sudska vještaka koji su potvrdili da je tužitelj evidentirao sve utužene račune, dok tuženik nije evidentirao osam računa ukupnog iznosa od 69.484,66 kn. Sudski vještaci dali su različit značaj činjenici tuženikovog neevidentiranja svih računa: vještak Ante Blažević je smatrao da u tom dijelu neevidentiranih računa ne postoji tuženikova obveza, dok je sudski vještak Matija Trogrlić zaključio da postoji utužena tražbina u cijelosti i da su računi ispostavljeni sukladno Cjeniku. Prvostupanjski sud je pravilno zaključio da knjigovodstveno evidentiranje računa nije osnova nastanka obveze pa sama činjenica što tuženik nije evidentirao sve tužiteljeve račune, ne znači da tražbina ne postoji i da tužitelj tuženiku nije pružio fakturiranu uslugu. Naprotiv, rezultati dokaznog postupka upućuju na pravilnost zaključka prvostupanjskog suda o osnovanosti utužene tražbine, budući da tuženik nije osporio činjenicu da je tužitelj pružio fakturiranu uslugu u spornom razdoblju predmetnim plovilima.

16. Zaključno, prvostupanjski je sud pravilno ocijenio i tuženikov prigovor zastare, uvažavajući da najstarija obveza dospijeva na naplatu 30. travnja 2010., a ovaj je postupak pokrenut 24. siječnja 2013. (čl. 228. ZOO-a).

17. Slijedom svega navedenog odluka o tužbenom zahtjevu je potvrđena (čl. 368. st. 1. i 2. ZPP-a).

18. Odluci o parničnim troškovima tuženik se argumentirano ničim nije usprotivio, a prvostupanjski je sud i tu odluku detaljno obrazložio, navođenjem radnji za koje tužitelju dosuđuje troškove, u kojem iznosu i po kojoj osnovi. Međutim, toj se odluci osnovano usprotivio tužitelj smatrajući da ima pravo na zatezne kamate na trošak ovršnog postupka u iznosu od 10.755,76 kn, i to od donošenja rješenja o ovrsi kojim mu je taj trošak i odmjereno, a ne tek od donošenja pobijane presude. Zato je u tom dijelu, u pogledu troškova ovršnog postupka pobijana presuda u dijelu točke II. izreke preinačena održavanjem platnog naloga na snazi i za taj trošak s kamatama, sve sukladno sadržaju pravilno izdanog platnog naloga uvažavajući vrijeme njegova izdavanja (čl. 373. ZPP-a, čl. 451. st. 3. ZPP-a). Odluka o troškovima parničnog postupka je potvrđena (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

19. Napominje se da su novčani iznosi u uvodu i izreci presude iskazani i u valuti euro, primjenom fiksnog tečaja konverzije od 7,53450, uvažavajući Zakon o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22), čl. 43. i 48.

Zagreb, 27. rujna 2022.

Predsjednik vijeća
Marina Veljak

Dokument je elektronički potpisan:
MARINA VELJAK

Vrijeme potpisivanja:
05-10-2022
14:21:40

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=f130d48522937333439333636353139
L=ZAGREB
S=VELJAK
G=MARINA
CN=MARINA VELJAK

Broj zapisa: **eb312-3da99**

Kontrolni broj: **0b1f2-ea446-ad611**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARINA VELJAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Splitu

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Lovro Zovko, odvjetnik**, dana **12.10.2022.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **Povrv-747/2013**:

- podnesak vrste **Presuda - odbijena žalba - potvrđena presuda 1. st.** i oznake **Povrv-747/2013-42**

Potvrđuje se da je primatelj dana **13.10.2022.** preuzeo navedena pismena.